Rolničky a král - Neckář, Václav

Já kříž a růženec
a pýchu vírou vdal,
čas vzal mu ruměnec
a pláč mu v zádech stál
i s bídou opodál,
to nemoh vidět král.
tak bláznů hrou mi vzal,
byl vírou hýčkán dál.

Tak chráněn ulitou
plet pýchu s hrdostí,
svou víru letitou
nenazval hloupostí,
plet víru s důvěrou
i lásku s nevěrou,
plet chybu s předností
a smutek s radostí.

Trůn zvolna reziví,
král má tvář znuděnou
žádný se nediví
král je svou ozvěnou
ví sochy v podkoní,
rolničky nezvoní,
jen jednu stajenou
já koupil pod cenou.

Tak jsem šel ke králi
s rolničkou letitou,
v naději nedá li
bláznům zas šapitó,
ten osamělý král,
co šaškům rolny bral,
cecilkám jí pak dal,
že sám se bláznem stal.